

GAZETA

ÎNȚĂMÎNTULUI

Anul XIX
Nr. 903
Vineri 16 iunie
1967
4 pag. 25 bani

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

CONCURSURILE ȘCOLARE

Sînt zece ani de cînd, reluîndu-se o tradiție mai veche a școlii românești, în condiții superioare și pe planuri mai largi, se organizează anual concursuri școlare pentru cei mai buni elevi la literatura română, matematică, fizică și chimie. În acest rîstimp concursurile școlare și-au dovedit utilitatea, cultivînd pasiunile pentru domeniul de activitate intelectuală cu rezonanțe multiple în orizontul de cultură generală.

Este în afară de orice îndoială că pe plan educativ aceste concursuri și-au împlinit și vor continua să-și împlinescă țelurile. Zece de mii de elevi (anul acesta, vorbind mai exact, peste 80.000), lau starturile unor probe neomologate de nici o federație sportivă, în care recordurile nu au practic nici o limită. Numărul reflecțiilor și încurajărilor pasional pentru domeniul de activitate intelectuală cu rezonanțe multiple în orizontul de cultură generală.

Pe lângă implicațiile educative, concursurile reprezintă și un prilej de sondare a pregătirii elevilor, în ultimă instanță un criteriu de verificare a eficienței programelor, manualelor, ca și a muncii de predare. Ce concluzii se pot desprinde, pe această linie, din rezultatele concursurilor din acest an?

Este încă loc pentru rezultate mai bune

Pasiunea pentru matematică a alinați la concurs, în etapa finală, 275 elevi din 149 școli, cei mai buni dintre cei 25.197 cîți au luat startul. În etapa finală s-au dat două lucrări scrise, subiectele prezentînd dificultăți sporite. Rezultatele, ogîndite în numărul mare de premii și mențiuni, sînt apreciate ca bune. Pentru cei care au corectat lucrările elevilor este în afară de orice îndoială că nivelul de pregătire al acestora este în continuare ascendent. Progrese indiscutabile în pregătirea matematică atestă, pe lângă elevii liceelor, și elevii școlilor profesionale și pedagogice. De remarcat că alți la etapa finală cîți și la cea regională (la care au participat 4.291 elevi din 658 de școli) s-au selecționat mai puține probleme care fac apel la simpla aplicare a unor formule, accentul punîndu-se pe solicitarea gândirii elevilor.

Concursul a relevat însă, în același timp, că există încă lacune la nivelul matematicii în care pregătirea elevilor lasă de dorit. De exemplu — ne spunea conf. univ. TIBERIU ROMAN, secretar general al Societății de științe matematice — problemele de teoria mulțimilor au creat dificultăți multor elevi la etapa regională. Aceasta arată că teoria mulțimilor — suportul întregii matematici contemporane — este încă exterioră matematicii de liceu și chiar concursurilor de elevi și că rudimentele de limbaj al acestei teorii, prezente azi în programă, sînt cu totul insuficiente.

„Deși concursul de matematică atestă o preocupare sporită a celor ce răspund de nivelul de pregătire al elevilor la această disciplină, se poate afirma — a spus prof. CONST. IONESCU-ȚIU — că este încă loc pentru rezultate mai bune. S-au constatat pe alocuri stingăci la calcul, lipsa vizuilui

globale asupra unor probleme, evaluarea analizei situațiilor singulare interesante, ca de pildă în determinarea tangentei la graficul unei funcții, cînd limitele laterale ale derivatelor sînt infinite”.

Existența unui număr mare de elevi cu reale aptitudini pentru studiul matematicii într-un număr mare de școli oferă garanția că strădaniile profesorilor vor duce la eliminarea lacunelor menționate. Pînsie însă că trebuie continuată acțiunea de modernizare a programelor, a manualelor, a metodelor de predare, toate tinzînd la dezvoltarea gândirii matematice.

Să se valorifice capacitatea de gîndire

Lucrările participanților la concursul de fizică vădesc de asemenea un progres evident. „La concursul — ne spunea profesoara ELENA TEODORU, redactor la „Revista de fizică-chimie” — se cere, cum e normal, să se valorifice nu memoria, ci capacitatea de gîndire, de creație. Or, una din concluziile ce se desprind la sfîrșitul concursului din acest an școlar este că elevii nu au antrenamentul unei astfel de gîndiri. O răspundere în această privință revine și profesorilor de fizică, care trebuie să cultive mai mult îndrăzneala în gîndirea elevilor. Aceasta este însă condiționată și de modul cum sînt concepute programele și manualele. Cu toate că au fost mereu îmbunătățite, programele de fizică pentru liceu sînt totuși deficiente în ce privește concepția de ansamblu. Dintre deficiențe, cea care generează cele mai nedorite consecințe este prezentarea fragmentară a capitolelor fizicii. Iată un exemplu: capitolul privind e-

chilibrul corpurilor în condițiile câmpului gravitațional este astfel plasat în programă și în manual, încît nu poate fi discutat și aspectul energetic. O revenire la problemele de echilibru nu se mai face în întreaga școală de 12 ani. Dar tensiunea superficială, căldura latentă în schimbările de stare, stabilitatea atomului și nucleului atomic, eliberarea energiei nucleare, nu pot fi înțelese în esență dacă nu se cunosc în profunzime problemele de energetică.

Pe de altă parte, în fizica școlară s-au introdus o serie întreagă de noțiuni. Asimilarea, înțelegerea de către elevi a acestor noțiuni ridică dificultăți. Unele dintre ele, aparținînd electronicii sau fizicii nucleare și fiind numai amintite în trecut, fără ca fi înțelese, sînt reținute ca niște cuvinte al căror sens nu a fost înțeles. Altele, legate mai ales de exprimarea modernă a structurilor materiei, sînt greu de înțeles din cauza cunoștințelor încă insuficiente de matematică sau din cauza nivelului de dezvoltare a gândirii elevului.

Fiind plasate într-un mod nepotrivit, rupte de celelalte capitole ale programelor, noțiunile noi nu se pot sprijini pe ceea ce s-a învățat mai înainte. Se ajunge astfel la situația ca ele să fie preluate „în sine”, la un nivel, comparativ, foarte înalt, fără să fie înțelese. Aceasta este una din explicațiile faptului că la concursul de fizică s-au constatat, dacă privim rezultatele în ansamblu, carențe în capacitatea de gîndire, de creație a elevilor. Ar trebui să-i alăturăm și inexplicabila lipsă a unor cărți pe un alt profil decît cel liceal, dar care să se adreseze totuși elevilor cu aptitudini și preferințe pentru studiul fizicii. Este vorba de cărți care să nu depășească accesibilitatea impusă de condițiile liceului, dar care să cultive deprinderea de a gîndi creator.

Rezultatul concursului de fizică, ne-a spus profesoara LIDIA PĂNAIOT, secretar științific al Societății de științe fizico-chimice, pune în lumină faptul că un rol important în formarea gândirii științifice a elevilor îl poate avea o recapitulare de sinteză a temelor cheie din studiul fizicii, recapitulare care să se realizeze în ultima clasă, la un nivel matematic superior. Așa cum la chimie este prevăzut, în programa școlii de 12 ani, un an de sinteză, așa cum la științele naturale se predă cursul de biologie generală, socotind absolut necesar ca și în chestiunea studiului fizicii să se evidențieze cele mai largi legături cauzale din domeniul acestei științe pentru a se demonstra interdependența fenomenelor”.

Prof. CONST. RĂDOI

(Continuare în pag. a 3-a)

Emoția pescarilor amatori e mare: se prinde pește sau nu?

Ședința Consiliului științific al Institutului de științe pedagogice

Sîmbătă, 10 iunie 1967, la Biblioteca centrală pedagogică a avut loc prima ședință de lucru a noului Consiliu științific al Institutului de științe pedagogice. La lucrările ședinței au participat prof. univ. Miron Constantinescu, adjunct al ministrului învățămîntului, Mihail Roșianu, președintele Uniunii Sindicatelor din învățămînt, Știință și Cultură, Ion Morea, adjunct al șefului Secției Învățămînt a C.C. al P.C.R., șefi de catedră de la universitățile și institutele pedagogice din țară. Lucrările ședinței au fost conduse de prof. dr. docent Dimitrie Todoran, președintele Consiliului științific al Institutului de științe pedagogice.

La primul punct de pe ordinea de zi prof. Dimitrie Todoran a prezentat principiile pe baza cărora este reorganizată activitatea Institutului și sarcinile care revin Consiliului științific al acestuia. S-a subliniat faptul că noul consiliu, ca organ consultativ, va asigura îndrumarea științifică a întregii activități a Institutului de științe pedagogice, membrii săi avînd sarcina de conducători științifici pentru diferitele cercetări.

În continuare, conf. univ. George Văideanu, director al Institutului de științe pedagogice, a făcut cunoscută direcțiile principale spre care va fi orientată cercetarea pedagogică în anii 1967 — 1970, scoțînd în relief faptul că ponderea principală în planul de cercetări aplicative o au temele privind modernizarea învățămîntului și perfecționarea tehnicii didactice. Planul de cercetare fundamentală prevede, printre altele, elaborarea „Dicționarului pedagogic” în două volume, a „Tratatului de pedagogie generală” și a unor lucrări cu caracter monografic.

Prof. Romeo Dăscălescu, secretar științific al Institutului de științe pedagogice, a prezentat propunerile pentru noua schemă de organizare a Institutului, dînd explicații în legătură cu unele sectoare noi care se propun a fi create: Organizarea și eficiența economică a învățămîntului, Cibernetica procesului de învățămînt, Laboratorul pedagogic și Centrul de documentare pedagogică.

Au fost anunțate și unele acțiuni pe care le are în plan Institutul pentru viitorul apropiat, ca de pildă simpozionul privind educația sexuală (iunie a.c.), orientarea școlară și profesională (septembrie), instruirea programată (noiembrie), ca și sesiunea de comunicări științifice a Institutului (decembrie).

Problemele cuprinse pe ordinea de zi a acestei prime ședințe a noului Consiliu științific au constituit obiectul unor substanțiale dezbateri, în cadrul cărora și-au exprimat punctul de vedere prof. dr. Nicolae Apostol, profesor la Universitatea din Timișoara, prof. dr. docent Gheorghe Zăpar, șeful catedrei de psihologie de la Universitatea din București, prof. dr. Andrei Dancuș, șeful catedrei de pedagogie de la Universitatea din Cluj, prof. dr. docent Iosif Gabrea, conf. univ. Ion Cioroianu, șeful catedrei de psihologie de la Universitatea din Craiova, prof. Vasile Tircovnicu din Timișoara, prof. dr. docent Ștefan Stoian, consilier în Ministerul Învățămîntului, șeful catedrei de pedagogie de la Universitatea din București. Participanții la discuții și-au declarat aderența față de modul în care a fost concepută reorganizarea Institutului de științe pedagogice, în cadrul căruia Consiliul științific îl vor reveni sarcini concrete de apreciazabilă însemnătate. Între altele, a fost apreciată ca valoroasă și pozitivă propunerea de a se atribui Consiliului științific autorizația să acorde cercetătorilor titlul de doctor în științe pedagogice. De asemenea a fost apreciată ca fiind interesantă și modernă tematica de cercetare. Participanții la cuvînt au socotit totodată ca binevenită și valoroasă participarea Institutului la elaborarea planurilor, programelor și manualelor școlare.

Luînd cuvîntul în încheierea discuțiilor, prof. univ. Miron Constantinescu, adjunct al ministrului învățămîntului, și-a exprimat convingerea că cercetările pedagogice pe care este chemat să le îndrume Consiliul științific al Institutului de științe pedagogice vor duce la generalizări care să afirme mai pregnant caracterul științific al pedagogiei. Vorbitorul a subliniat totodată că afirmarea pedagogiei, ca știință de sine stătătoare nu trebuie înțeleasă ca o izolare a ei de celelalte științe, că dezvoltarea științei pedagogice, activitatea de cercetare pedagogică, impun o strînsă legătură cu psihologia, cu sociologia, cu biologia și alte științe.

S-a recomandat consiliului să alcătuiască un fond al experimentelor întreprinse în ultimii ani, pe care să le prezinte pînă la faza la care au ajuns fiecare în parte, aceasta fiind de mare utilitate atît în activitatea de viitor a Institutului cît și pentru orientarea celor ce sînt angajați în cercetare sau vor să întreprindă cercetări. Vorbitorul a arătat apoi importanța pe care o are organizarea dezbaterilor periodice asupra mersului cercetărilor, pentru buna lor orientare. În continuare s-a referit la necesitatea elaborării unui ghid pentru cercetători și a accentuat de repetate ori ideea calității și a eficienței activității de cercetare. În încheiere, a urât în numele conducerii ministerului și al său personal succes deplin în munca Institutului, asigurînd Consiliului științific de întregul sprijin din partea Ministerului Învățămîntului.

LICEELE DE SPECIALITATE ÎMPLINESC UN AN DE LA ÎNFIINȚARE

SCURTĂ RETROSPECTIVĂ ȘI PROIECȚII DE VIITOR

Liceele de specialitate — verigă nouă a învățămîntului din țara noastră, înființate în toamna trecută ca urmare a indicațiilor cuprinse în Directivile de la IX-lea Congres al P.C.R. — își încheie primul an de activitate. Judecînd după unele semnalate de opinie, interesul manifestat dintr-un început de tineri, ca și de părinții acestora, față de liceele de specialitate pare să fi crescut în acest an în proporție aproape geometrică. De altfel, studiile de pedagogie comparată indică, pentru toate țările cu un învățămînt dezvoltat, un rîm înalt de extindere a rețelei liceelor tehnice și o creștere susținută a numărului de elevi și de candidați la acest tip de școli. La noi, un factor favorizant, de evidentă însemnătate, îl constituie și tradiția pozitivă a activității unor asemenea licee, care au dat un procent important dintre cei mai deosebiți tehnicieni (mulți ajunși ulterior ingineri) ai industriei noastre.

Am discutat de curînd despre rezultatele acestui prim an de activitate cu directori și cadre didactice de la liceele de specialitate.

Discuțiile au conturat, în lumina experienței dobîndite, unele păreri despre direcțiile spre care ar trebui orientată în etapa viitoare activitatea acestor licee.

Pornind de la obiectivele de perspectivă ale liceelor de specialitate: ce va fi „produsul finit” al acestor școli?

Evident, activitatea unei școli nu poate fi judecată decît dacă pornim de la obiectivul procesului educațional care se desfășoară în cadrul acesteia, de la ceea ce trebuie să reprezinte, ca pregătire de ansamblu „produsul finit” — absolventul. — Deși este o cerință de bază în orientarea întregii pregătiri a elevilor noștri — ne-a răspuns directorul Liceului de metalurgie din Arad, inginerul VASILE PĂDUREANU — nu dispunem încă de instrucțiuni precise în această privință. Rămîne ca un deziderat de importanță maximă să se precizeze cît mai curînd un statut clar al

viitorilor absolvenți ai liceelor de specialitate, pentru a putea asigura o deplină corespondență între pregătirea lor de specialitate și sarcinile de producție ce le vor fi încredințate, în raport cu o funcție prevăzută în nomenclatorul de meserii existent în țara noastră.

Aceeași problemă se pune pentru aproape toate specialitățile școlarizate în liceele industriale. Într-o formă diferită, ea este valabilă și pentru liceele agricole. Aparent, aici există funcții în nomenclatorul corespunzătoare pregătirii elevilor. Numai că practice, în foarte multe locuri, mai ales în cazul cooperativei agricole de producție, aceste funcții au rămas doar în prevederile instrucțiunilor. Greutățile întîmpinate cu prilejul repartizării în producție, ca și în primele luni de activitate, de unii absolvenți ai fostelor școli tehnice agricole (care aveau un profil asemănător actualilor licee) pun cu acuitate problema reexaminării „produsului finit” al școlilor din acest sector în lumina importanțelor cerințe de cadre existente în ansamblul agriculturii noastre socialiste.

Doar pentru liceele economice se conturează cu claritate, datorită utilizării judicioase a experienței acumulate pînă în prezent, obiectivul precis către care trebuie orientat efortul pregătirii de specialitate. Se știe clar că absolvenții acestor școli vor deveni planificatori, contabilii, mercologii, adică vor fi calificați în profesii deosebit de solicitate și de largă utilitate atît în instituțiile și întreprinderile economice și în sistemul bancar, cît și în întreprinderile industriale sau în agricultura socialistă.

Unele considerații despre conținutul și ritmul de desfășurare a studiului și a practicii

„Putem aprecia că acum, la sfîrșitul primului an de studii — ne spune prof. ANA POP, directoră Liceului economic din Arad — nivelul cunoștințelor de cultură generală ale elevilor noștri este la

(Continuare în pag. a 2-a)

În tabere

De la începutul acestei săptămîni, taberele de pe litoral au cunoscut din nou animația obișnuită. Pe nisipul însoțit de pe malul Mării Negre și-au semnat prezența primii 2.000 de elevi. Pînă în prezent s-au deschis taberele de la Năvodari, Schitu, Costinești și 2 Mai.

De joi, și în taberele de la munte au început să susească primii oaspeți. La Sinaia și Telega goarnelii pionieresti au anunțat începutul primelor zile de vacanță.

Tot de joi și-au început activitatea și taberele din jurul Capitalei — Snagov-parc, Snagov-sat, Pustnicul, Buda și Mogoșoaia.

ȘTIRI

Primii la sport, primii la învățură

Continuînd o frumoasă tradiție, Liceul „Mihai Viteazul” din București a organizat, cu prilejul încheierii anului școlar, o reușită serbare sportivă în cadrul căreia au fost premiați sportivii și echipele fruntașe ale școlii. Tradiționala cupă „Mihai Viteazul”, care se atribuie clasei cu cele mai bune rezultate sportive, a fost câștigată în acest an de elevii clasei a IX-a „D” (diriginte prof. Iuliana Cojan). Impor-

tant de semnalat în legătură cu acest eveniment este faptul că elevii clasei respective dețin și un alt record: sînt frunzași la învățură pe școală.

O activitate originală

Pionierii de la Liceul nr. 2 din Iasi, care de-a lungul anului școlar au activat în cadrul cercurilor de limbă străină, au prezentat o frumoasă serbare la carei program, alcătuit din cîntece, poezii și scenete, a fost interpretat în limbile franceză, engleză și rusă. Numeroșii spectatori au putut să aplaude bogatele cunoștințe căpătate la orele de limbă străină și în care, talentul și strădania elevilor, rivala profesorilor care l-au pregătit.

Pregătiri pentru „Ziua învățătorului“

Este un act simbolic care prin el însuși atestă cinstita și respectul de care se bucură în România socialistă corpul profesoral, educatori tineri generații, acela de a le consacra o zi de sărbătorire pe plan național — „Ziua învățătorului“.

Pentru a asigura manifestărilor închinată acestei zile sărbătorești un caracter cât mai festiv, sindicatele din învățământ, care vor participa în acest an deosebit de intens, alături de secțiile de învățământ, la pregătirea „Zilei învățătorului“, desfășoară în perioada actuală o vie activitate. O scurtă convorbire cu tovarășul NICOLAE ALEXANDRESCU, președintele sindicatului învățământ al raionului „30 Decembrie“, este cât se poate de edificatoare în această privință.

„Ne străduim — arăta interlocutorul nostru — să facem din sărbătorirea „Zilei învățătorului“ un moment de închinare a studenților, depuse de toți membrii corpului didactic, în cursul anului școlar recent încheiat, pentru îndeplinirea nobilei și minunatei lor misiuni de făuritori ai generației

care va duce mâine către culmi și mai înalte realizările noastre de astăzi. Vrem ca fiecare învățător și profesor să simtă în clipa aceea festive căldura mulțumirilor pe care i le adresează elevii și părinții.

La spectacolul festiv de „Ziua învățătorului“, care se va desfășura în sala Studio a Teatrului Național „L. Caragiale“, vom evidenția pe cel care s-a distins în mod deosebit în activitatea de instruire și educare a tinerii generații. Alături de aceștia vom așeza la loc de cinste, acordându-le toată stima pe care o merită, pe învățătorii și profesorii care au pregătit zeci și zeci de generații, educatori încă în activitate sau pensionari, al căror exemplu continuă să lumineze drumul foștilor elevi, ca și al cadrelor didactice ce le urmează.

Programul artistic al sărbătoririi va fi susținut de cele mai apreciate talente din rândul corpului didactic. Deși se vor afla în vacanță în ziua când îi vom sărbători pe învățătorii și profesori, membrii echipelor artistice de la Liceul pedagogic au solicitat în mod insistent să ia

parte la programul artistic, pregătind în acest scop un program special“.

Manifestări similare vor fi organizate și de sindicatele din învățământ ale celorlalte raioane ale orașului București. Cu mult entuziasm se pregătesc să prezinte programe cele mai bune formații artistice ale școlilor din raioanele „1 Mai“ și „16 Februarie“.

Un spectacol festiv care se anunță deosebit de interesant pregătește Clubul sindicatelor din învățământ din orașul București. La acest program își vor da concursul, printre altele, orchestra de muzică populară a cadrelor didactice din Capitală, precum și corul de copii al sindicatelor învățământ.

Continuând tradiția organizării unor bogate manifestări artistice cu prilejul „Zilei învățătorului“, sindicatele învățământ din Brașov, Sibiu, Botoșani, Timișoara, ca și din alte numeroase orașe ale țării, acordă toată atenția organizării într-un cadru cât mai festiv a sărbătorii prin care este cinstit corpul profesoral.

În fața oglinzii de cristal a lacului

Plenitudinea vieții pionierești

În cadrul unităților și detașamentelor de pionieri pulberează puternic o viață plină de romantism, de poezie. În același timp, activitățile educative desfășurate cu pionierii sunt bogate în valențe morale, ideologice, social-culturale și artistice. În comportare, în înfățișare, în atitudine față de muncă, în toate manifestările majore ale preadolescenților răzbat convingerile și sentimentele fâurie treptat în cadrul vieții pionierești.

Primirea în rândul pionierilor este așteptată cu emoție de către copii, cu mult timp înainte de împlinirea vârstei de 9 ani. Elevii din clasele I-II își modelează adesea purtarea după cerințele Statutului pionierilor. De asemenea, când pășesc în clasa a VIII-a, elevii se despart cu duioasă atenție cimitirului eroilor căzuți pentru eliberarea țării de fascism.

Copiii acestia, cu privirile senine și încrezătoare în viitor mi-au cîntat un întreg repertoriu de cîntece patriotice și populare, pe care, de altfel, corul le-a interpretat și muzeele în cursul excursiei pînă la Porțile de Fier făcând de toți elevii claselor V-VIII în vacanța de primăvară. Pionierii din Leș își dovedesc de asemenea, recunoștința lor fierbinte față de cei care s-au jertfit pentru patrie, îngrijind cu nespusă atenție cimitirul eroilor căzuți pentru eliberarea țării de fascism.

În anii pionieriei se realizează o atmosferă specifică, un climat al vieții de organizație care pun o primă și puternică amprentă asupra caracterului fiecărui viitor cetățean. La aceasta contribuie conținutul activităților pionierești, satisfacțiile așincă ale unor bucurii autentice trăite în colectivul de copii, atmosfera solemnă a ceremoniilor, purtarea uniformei, a semnelor și distincțiilor pionierești. Anilor copilăriei, pionieria li se adaugă ca un blazon ales.

Pornind de la aceste caracteristici esențiale, majoritatea comandantilor de unități și detașamente se străduiesc să confere vieții de pionieri sensurile ei majore. Ei poartă discuții cu copiii care vor deveni pionieri, și apoi cu pionierii despre îndatoririle acestora. Fiecare obligat să participe din aceste discuții ca o prevedere dintr-un cod al

de bază a ceea ce se dezvoltă pe o temă la ținută și o convorbire ocazională. Conținutul legământului sau al deplinește explicații cu o dăruire rezonanță în sufletul copiilor.

În acest fel și-au desfășurat activitatea și comandantii de la Școala generală din comuna Leș, raionul Oradea. Desigur n-am verificat cu Statutul în mână reproducerea fidelă a îndatoririlor pionierești, dar discutăm cu pionierii am simțit că ei cunosc și trăiesc în spiritul acestor îndatoriri. Comandanții lor i-au făcut să trăiască din plin viața de organizație. Când i-am întrebat cum se simt în calitate de pionieri, din păcate, în unele școli, acest obiectiv este încă neglijat. În programele de activitate ale unităților sau ale unor detașamente din școlile respective lipsesc referințe la viața de organizație; nu se prevăd, de pildă, măsuri favorabile la alegerea pionierilor, la pregătirea elevilor pentru a deveni pionieri și la desfășurarea acțiunii de primă, la explicarea conținutului Statutului organizației pionierilor și mai ales a regulilor vieții pionierești. Mai mult chiar în obiectivele controlului și îndrumării unor consilii lipsesc asemenea prevederi. Desigur că în felul acesta acțiunile din programele de activitate nu se înscriu pe linia sprijinirii sarcinilor specifice vieții de organizație, n-au o motivație, a finalitate bine conturată.

Cînd discutăm cu pionierii din unele detașamente constatăm că ei nu cunosc îndatoririle ce le revin, nu știu legământul, n-au auzit de consiliile pionierești și nu știu să reprezinte clar locul și rolul organizației pionierilor. Ca atare, despre acestia nu se poate spune că trăiesc în toată plenitudinea ei viața de pionier. Faptul că trebuie să o trăiască la adekvat este o valoare în sine, dar ea nu poate scăpa atenției și străduinței nici unui comandant sau consiliu pionieresc.

Vacanța, care pentru pionierii a și început, constituie un minut de cultură a satisfacțiilor copilărești, de clemente a tradițiilor pionierești: participarea la excursii interesante, în tabere, la munte, la mare, sau în țările socialiste. Prietenii care se întîlnesc între copii ce s-au întîlnit pentru prima dată, care au învățat unii de la alții un joc, o școală, un cîntec sau o școală, un dans, sînt preludivii unor secunde activități pionierești.

Patru discuzii de pionierii din unele detașamente constatăm că ei nu cunosc îndatoririle ce le revin, nu știu legământul, n-au auzit de consiliile pionierești și nu știu să reprezinte clar locul și rolul organizației pionierilor. Ca atare, despre acestia nu se poate spune că trăiesc în toată plenitudinea ei viața de pionier. Faptul că trebuie să o trăiască la adekvat este o valoare în sine, dar ea nu poate scăpa atenției și străduinței nici unui comandant sau consiliu pionieresc.

Vacanța, care pentru pionierii a și început, constituie un minut de cultură a satisfacțiilor copilărești, de clemente a tradițiilor pionierești: participarea la excursii interesante, în tabere, la munte, la mare, sau în țările socialiste. Prietenii care se întîlnesc între copii ce s-au întîlnit pentru prima dată, care au învățat unii de la alții un joc, o școală, un cîntec sau o școală, un dans, sînt preludivii unor secunde activități pionierești.

Patru discuzii de pionierii din unele detașamente constatăm că ei nu cunosc îndatoririle ce le revin, nu știu legământul, n-au auzit de consiliile pionierești și nu știu să reprezinte clar locul și rolul organizației pionierilor. Ca atare, despre acestia nu se poate spune că trăiesc în toată plenitudinea ei viața de pionier. Faptul că trebuie să o trăiască la adekvat este o valoare în sine, dar ea nu poate scăpa atenției și străduinței nici unui comandant sau consiliu pionieresc.

Vacanța, care pentru pionierii a și început, constituie un minut de cultură a satisfacțiilor copilărești, de clemente a tradițiilor pionierești: participarea la excursii interesante, în tabere, la munte, la mare, sau în țările socialiste. Prietenii care se întîlnesc între copii ce s-au întîlnit pentru prima dată, care au învățat unii de la alții un joc, o școală, un cîntec sau o școală, un dans, sînt preludivii unor secunde activități pionierești.

Patru discuzii de pionierii din unele detașamente constatăm că ei nu cunosc îndatoririle ce le revin, nu știu legământul, n-au auzit de consiliile pionierești și nu știu să reprezinte clar locul și rolul organizației pionierilor. Ca atare, despre acestia nu se poate spune că trăiesc în toată plenitudinea ei viața de pionier. Faptul că trebuie să o trăiască la adekvat este o valoare în sine, dar ea nu poate scăpa atenției și străduinței nici unui comandant sau consiliu pionieresc.

Vacanța, care pentru pionierii a și început, constituie un minut de cultură a satisfacțiilor copilărești, de clemente a tradițiilor pionierești: participarea la excursii interesante, în tabere, la munte, la mare, sau în țările socialiste. Prietenii care se întîlnesc între copii ce s-au întîlnit pentru prima dată, care au învățat unii de la alții un joc, o școală, un cîntec sau o școală, un dans, sînt preludivii unor secunde activități pionierești.

CONCURSURI ARTISTICE INCHINATE CELEI DE A XX-A ANIVERSĂRI A PROCLAMĂRII REPUBLICII

În cinstea celei de-a XX-a aniversări a proclamării Republicii, Consiliul Central al Uniunii Generale a Sindicatelor organizează în perioada 15 iunie — 1 decembrie a.c. un concurs al cercurilor de creație literară din întreprinderi și instituții. Lucrările prezentate la concurs vor trebui să înfățișeze aspectele cele mai semnificative ale construcției socialiste din țara noastră, să reflecte în imagini artistice sentimentul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, dragostea pentru partid, pentru patrie, mîndria pentru viața liberă a poporului nostru, să slăvească eroismul în muncă, formarea și dezvoltarea conștiinței socialiste. La concurs pot participa cu lucrări inedite — poezii, schițe, reportaje literare, scene, momente scenarizate, programe pentru brigăzile artistice, montaje literare, scenarii și librete pentru diferite spectacole — numai creatorii amatori. Manuscrisele, purtînd numele și prenumele autorului,

însoțite de scurte date biografice, menționînd cercul literar din care face parte autorul, locul lui de muncă, precum și adresa, vor fi trimise, pînă la 1 decembrie 1967, revistei „Clubul“, Piața Scintei nr. 1, București. Premiile concursului vor fi acordate de un juriu alcătuit din oameni de specialitate.

Tot în cinstea celei de-a XX-a aniversări a proclamării Republicii Consiliul Central al Uniunii Generale a Sindicatelor, împreună cu Asociația artiștilor fotografi din Republica Socialistă România, organizează cea de-a doua expoziție pe țară a cercurilor de fotomatori ai sindicatelor. În tematica expoziției intră lucrări oglindind activitatea multilaterală și succesele dobîndite de oamenii muncii din toate sectoarele economiei noastre naționale, precum și pe tărîm social-cultural. Pot fi prezentate fostre ale evidențierii și frumusețelor în întrecerea socialistă, ale unor oameni de știință și de artă, peisaje

ale patriei, fotografii înfățișînd aspecte din activitatea pe tărîm cultural-educativ, sportiv, din viața de familie, din social, montaje fotografice cu caracter tematic, ilustrate și dispozitive. La concurs pot participa numai fotomatori, alții din cadrul cercurilor artistice și individuali, cu lucrări color și alb-negru. Expoziția se va desfășura în patru etape astfel: în etapa I (pînă la 25 iunie a.c.) lucrările se vor prezenta în întreprinderi, asociații, cluburi și case de cultură ale sindicatelor; în etapa a II-a (1 august — 15 septembrie), vor fi organizate expoziții raionale și orășenești cu cele mai bune lucrări selecționate la prima etapă; în etapa a III-a (1 octombrie — 30 octombrie), vor fi deschise expoziții regionale, iar în etapa a IV-a (15 noiembrie — 31 decembrie) se va deschide la București o expoziție republicană cuprinzînd cele mai valoroase lucrări selecționate. În cadrul concursului vor fi acordate numeroase premii.

EDUCAȚIA FIZICĂ ÎN ȘCOLI

Preocupări pentru sporirea eficienței lecțiilor

În ultimul timp, numeroși profesori de educație fizică folosesc în predare metode noi, menite să contribuie la mai bună pregătire generală a elevilor. Popularizînd experiența unor profesori care aplică aceste metode, Direcția educației fizice și sportului școlilor din Ministerul Învățămîntului urmărește să vină în sprijinul cadrelor de specialitate, dîndu-le posibilitatea să discute despre valoarea lor la consfățuirile raionale ce vor avea loc în preajma deschiderii noului an școlar.

Tru exercițiile care urmăresc învățarea și consolidarea deprinderilor de mișcare și atunci cînd s-a lucrăză pentru dezvoltarea calităților fizice, și în sfîrșit prin utilizarea metodelor noi în funcție de sarcinile și temele lecției pe toată durata acesteia sau într-o singură verigă a ei.

Pentru exemplificare, prezentăm conținutul a două tipuri de lecții experimentale la Liceul „Nicolae Bălcescu“ din Capitală.

Prima lecție, ținută la clasa a IX-a (elevii a avut urmărirea temă — accent pe sărituri în lungime — accent pe bătaie și zbor; repetarea alergării de viteză cu start de jos; perfecționarea pivotului și aruncării la coș din unghiuri laterale.

În partea I a lecției activitatea a fost organizată folosindu-se 30 de secunde pentru lucru și 15 secunde pentru pauză. Exercițiile au fost executate corect, în ritmul stabilit prin comandă. Unele exerciții, ca rotările de trunchi, săriturile, fardările și genuflexiunile, au fost executate în două serii a 30 secunde. În decursul celor 30 de secunde cit s-a executat un exercițiu s-a realizat un număr sporit de repetări, mult mai ridicat decît în lecțiile obișnuite (de exemplu: aruncarea brațelor în sus și aplecarea trunchiului, rotarea brațelor spre înainte și înapoi au fost repetate de 10 ori. Timpul a fost repartizat după cum urmează: momentul organizatoric (adunarea, raportul, apelul etc.) — 3 minute; alegarea variată intercalată cu mers variat, mers liniștit și pauză (30 de secunde alergare și 15 secunde mers sau pauză) — 5 minute; 45 de secunde lucru efectiv și 1 minut 30 secunde pauză; exerciții de dezvoltare generală (9 exerciții) — 6 minute și timp efectiv de lucru și 2 minute și 45 de secunde pauze. Deci, din cele 10 minute care constituie durata lecției I, s-a lucrat efectiv 11 minute 45 secunde (în calcul nu este inclus momentul organizatoric), 4 minute 30 secunde fiind consacrate pentru pauze, ceea ce reprezintă aproximativ 2/3 din timpul total.

În partea fundamentală activitatea a fost organizată astfel: a) Repetarea alergării de viteză cu start de jos (s-a exersat pe grupe de 6 elevi): 16 repetări de elevi, o execuție dîrind în medie 8 secunde, iar pauza dintre execuții 20 de secunde. Deci, timp efec-

tiv de lucru 3 minute și 8 secunde, pauze 5 minute și 20 secunde din 7 minute și 28 secunde.

b) Repetarea săriturii în lungime cu accent pe bătaie și zbor (grupele dimensiuni: corespundătoare pasului a permis exersarea de către 3 elevi în același timp a acestei exerciții). Exercițiile a fost repetat de 15 ori, o execuție dîrind circa 6 secunde, iar pauza între repetări fiind de circa 20 de secunde. Deci, timpul efectiv de lucru a fost de 1 minut 30 de secunde, iar pauza de 5 minute.

c) Perfecționarea pivotului și aruncării la coș (la două panouri de baschet). Fiecare elev a realizat 10 repetări, o execuție a durat în medie 10 secunde, cu o pauză de 25 de secunde. Deci, timpul efectiv de lucru a fost de 2 minute și 10 secunde, iar pauzele au durat 5 minute și 40 secunde din 7 minute și 50 secunde. În total, timpul efectiv de lucru în partea fundamentală a fost de 5 minute 48 de secunde, iar totalul pauzelor de 16 minute. Restul timpului pînă la 25 de minute afectat părții fundamentale a fost folosit pentru organizarea activității, explicații, schimbarea țelului de lucru etc.

În încheierea lecției s-au efectuat exerciții de relaxare, mers liniștit, realizîndu-se o revenire a pulsului cît mai apropiată de valorile inițiale.

A doua lecție s-a ținut cu clasele a IX-a „I“ și „J“, avînd la dispoziție cite o minge la două elevi și patru panouri de baschet.

Temele lecției au fost: repetarea paselor cu două mîini și cu o mîină de pe loc și din deplasare (baschet), repetarea driblingului cu mîna stîngă și dreaptă (baschet), dezvoltarea rezistenței prin joc (baschet) și prin alergări variate. Activitatea a fost organizată pe toată durata lecției pe perechi. În partea I s-au efectuat exerciții de front și forcenții. Astfel au fost efectuate exerciții cu mingea — aruncarea, împingerea, pasarea, conducerea mingii cu o mîină și cu ambele — din poziții și prin procedee cît mai variate (de la piept, din dreptul umărului, în cîrlig, de sus, din săritură, cu pămîntul, din extensie etc.); exerciții de dezvoltare generală, întîrind în special grupajul muscular, mai puțin angrenate prin exercițiile cu mingea: alergări scurte, cu și fără întrecere, în timpul cărora mingea este condusă prin procedee variate sau transportată, lăsată partenerului sau pasată. Durata unui exercițiu a fost în medie de 1 minut. În pauzele de aproximativ 1 minut dintre exerciții s-au executat exerciții de relaxare și s-au dat indicații referitoare la exercițiul următor.

Prin exercițiile folosite în partea I a lecției, în cadrul celor două exerciții cu mingea au fost folosite în proporție de 90 la sută, s-a urmat în principal înlocuirea argumentului și prelucrarea selectivă a aparatului locomotor. Timpul efectiv de lucru a fost de 5 minute și 48 de secunde, iar pauzele au durat 16 minute. Restul timpului pînă la 25 de minute afectat părții fundamentale a fost folosit pentru organizarea activității, explicații, schimbarea țelului de lucru etc.

În încheierea lecției s-au efectuat exerciții de relaxare, mers liniștit, realizîndu-se o revenire a pulsului cît mai apropiată de valorile inițiale.

A doua lecție s-a ținut cu clasele a IX-a „I“ și „J“, avînd la dispoziție cite o minge la două elevi și patru panouri de baschet.

Temele lecției au fost: repetarea paselor cu două mîini și cu o mîină de pe loc și din deplasare (baschet), repetarea driblingului cu mîna stîngă și dreaptă (baschet), dezvoltarea rezistenței prin joc (baschet) și prin alergări variate. Activitatea a fost organizată pe toată durata lecției pe perechi. În partea I s-au efectuat exerciții de front și forcenții. Astfel au fost efectuate exerciții cu mingea — aruncarea, împingerea, pasarea, conducerea mingii cu o mîină și cu ambele — din poziții și prin procedee cît mai variate (de la piept, din dreptul umărului, în cîrlig, de sus, din săritură, cu pămîntul, din extensie etc.); exerciții de dezvoltare generală, întîrind în special grupajul muscular, mai puțin angrenate prin exercițiile cu mingea: alergări scurte, cu și fără întrecere, în timpul cărora mingea este condusă prin procedee variate sau transportată, lăsată partenerului sau pasată. Durata unui exercițiu a fost în medie de 1 minut. În pauzele de aproximativ 1 minut dintre exerciții s-au executat exerciții de relaxare și s-au dat indicații referitoare la exercițiul următor.

comparată — care are la bază tot specia umană — ca disciplină de cultură tehnică generală.

Pe de altă parte, au spus interlocoșii noștri, se cer stabilite cu grijă și obiectele ce trebuie incluse sau eliminate din planurile de învățămînt.

„La liceele economice, de pildă — afirmă profesorul PETRU NISĂTOR — nu s-a prevăzută de loc, pînă în prezent, predarea desenului, deși pentru specialitatea în care sînt pregătii elevii acestor licee posibilitatea de a realiza reprezentări grafice multilaterale sau de a citi și interpreta o hartă economică, deci însușirea unor noțiuni adecvate de desen, depășește sfera culturii generale, întregindu-se pregătirii de specialitate“.

De altfel, desenul pare să constituie un punct nevralgic și pentru liceele cu caracter industrial. Inginerul ROMULUS CĂRPIȘAN — nu s-a prevăzută de loc, pînă în prezent, predarea desenului, deși pentru specialitatea în care sînt pregătii elevii acestor licee posibilitatea de a realiza reprezentări grafice multilaterale sau de a citi și interpreta o hartă economică, deci însușirea unor noțiuni adecvate de desen, depășește sfera culturii generale, întregindu-se pregătirii de specialitate“.

De altfel, desenul pare să constituie un punct nevralgic și pentru liceele cu caracter industrial. Inginerul ROMULUS CĂRPIȘAN — nu s-a prevăzută de loc, pînă în prezent, predarea desenului, deși pentru specialitatea în care sînt pregătii elevii acestor licee posibilitatea de a realiza reprezentări grafice multilaterale sau de a citi și interpreta o hartă economică, deci însușirea unor noțiuni adecvate de desen, depășește sfera culturii generale, întregindu-se pregătirii de specialitate“.

știe că aici se face numai lăcătușărie, fie că e vorba de licee cu caracter metalurgic, fie că e vorba de licee care pregătesc cadre pentru chimie sau pentru industria ușoară) este departe de a exercita un rol pozitiv. Cu alții mai mult cu cît unele școli au fost surprinse nepregătite pentru o asemenea practică, iar eficiența celorlalte s-a dovedit a fi destul de scăzută.

În concluzie, se poate spune că actualii elevi ai liceelor industriale intră în anul doi cu un handicap sau raportul pregătirii lor practice. Pentru practica — de astă dată privită în perspectiva anilor viitori — a elevilor din liceele agricole se ridică cu acuitate necesitatea reglementării accesului în combinătele zootehnice — forme moderne ale producției agricole — acces astăzi prohibit datorită unor prevederi insuficient studiate.

Cît despre practica elevilor din liceele economice — ne-a spus prof. IULIU ACHIM — ar fi bine să fie comasată în anii III și IV, pentru că orele de practică prevăzute în anul I și chiar II au o eficiență mai redusă, datorită faptului că elevii nu dispun încă de cunoștințe teoretice de specialitate suficiente pentru a efectua lucrări practice de bază. De aceea ar fi bine ca aceste ore să fie afectate altor discipline, lărgindu-se domeniul activității practice în anii III și IV.

Scurtă retrospectivă și proiecții de viitor

(Urmare din pag. 1)

comparată — care are la bază tot specia umană — ca disciplină de cultură tehnică generală.

Pe de altă parte, au spus interlocoșii noștri, se cer stabilite cu grijă și obiectele ce trebuie incluse sau eliminate din planurile de învățămînt.

„La liceele economice, de pildă — afirmă profesorul PETRU NISĂTOR — nu s-a prevăzută de loc, pînă în prezent, predarea desenului, deși pentru specialitatea în care sînt pregătii elevii acestor licee posibilitatea de a realiza reprezentări grafice multilaterale sau de a citi și interpreta o hartă economică, deci însușirea unor noțiuni adecvate de desen, depășește sfera culturii generale, întregindu-se pregătirii de specialitate“.

De altfel, desenul pare să constituie un punct nevralgic și pentru liceele cu caracter industrial. Inginerul ROMULUS CĂRPIȘAN — nu s-a prevăzută de loc, pînă în prezent, predarea desenului, deși pentru specialitatea în care sînt pregătii elevii acestor licee posibilitatea de a realiza reprezentări grafice multilaterale sau de a citi și interpreta o hartă economică, deci însușirea unor noțiuni adecvate de desen, depășește sfera culturii generale, întregindu-se pregătirii de specialitate“.

De altfel, desenul pare să constituie un punct nevralgic și pentru liceele cu caracter industrial. Inginerul ROMULUS CĂRPIȘAN — nu s-a prevăzută de loc, pînă în prezent, predarea desenului, deși pentru specialitatea în care sînt pregătii elevii acestor licee posibilitatea de a realiza reprezentări grafice multilaterale sau de a citi și interpreta o hartă economică, deci însușirea unor noțiuni adecvate de desen, depășește sfera culturii generale, întregindu-se pregătirii de specialitate“.

știe că aici se face numai lăcătușărie, fie că e vorba de licee cu caracter metalurgic, fie că e vorba de licee care pregătesc cadre pentru chimie sau pentru industria ușoară) este departe de a exercita un rol pozitiv. Cu alții mai mult cu cît unele școli au fost surprinse nepregătite pentru o asemenea practică, iar eficiența celorlalte s-a dovedit a fi destul de scăzută.

În concluzie, se poate spune că actualii elevi ai liceelor industriale intră în anul doi cu un handicap sau raportul pregătirii lor practice. Pentru practica — de astă dată privită în perspectiva anilor viitori — a elevilor din liceele agricole se ridică cu acuitate necesitatea reglementării accesului în combinătele zootehnice — forme moderne ale producției agricole — acces astăzi prohibit datorită unor prevederi insuficient studiate.

Cît despre practica elevilor din liceele economice — ne-a spus prof. IULIU ACHIM — ar fi bine să fie comasată în anii III și IV, pentru că orele de practică prevăzute în anul I și chiar II au o eficiență mai redusă, datorită faptului că elevii nu dispun încă de cunoștințe teoretice de specialitate suficiente pentru a efectua lucrări practice de bază. De aceea ar fi bine ca aceste ore să fie afectate altor discipline, lărgindu-se domeniul activității practice în anii III și IV.

știe că aici se face numai lăcătușărie, fie că e vorba de licee cu caracter metalurgic, fie că e vorba de licee care pregătesc cadre pentru chimie sau pentru industria ușoară) este departe de a exercita un rol pozitiv. Cu alții mai mult cu cît unele școli au fost surprinse nepregătite pentru o asemenea practică, iar eficiența celorlalte s-a dovedit a fi destul de scăzută.

În concluzie, se poate spune că actualii elevi ai liceelor industriale intră în anul doi cu un handicap sau raportul pregătirii lor practice. Pentru practica — de astă dată privită în perspectiva anilor viitori — a elevilor din liceele agricole se ridică cu acuitate necesitatea reglementării accesului în combinătele zootehnice — forme moderne ale producției agricole — acces astăzi prohibit datorită unor prevederi insuficient studiate.

Cît despre practica elevilor din liceele economice — ne-a spus prof. IULIU ACHIM — ar fi bine să fie comasată în anii III și IV, pentru că orele de practică prevăzute în anul I și chiar II au o eficiență mai redusă, datorită faptului că elevii nu dispun încă de cunoștințe teoretice de specialitate suficiente pentru a efectua lucrări practice de bază. De aceea ar fi bine ca aceste ore să fie afectate altor discipline, lărgindu-se domeniul activității practice în anii III și IV.

știe că aici se face numai lăcătușărie, fie că e vorba de licee cu caracter metalurgic, fie că e vorba de licee care pregătesc cadre pentru chimie sau pentru industria ușoară) este departe de a exercita un rol pozitiv. Cu alții mai mult cu cît unele școli au fost surprinse nepregătite pentru o asemenea practică, iar eficiența celorlalte s-a dovedit a fi destul de scăzută.

În concluzie, se poate spune că actualii elevi ai liceelor industriale intră în anul doi cu un handicap sau raportul pregătirii lor practice. Pentru practica — de astă dată privită în perspectiva anilor viitori — a elevilor din liceele agricole se ridică cu acuitate necesitatea reglementării accesului în combinătele zootehnice — forme moderne ale producției agricole — acces astăzi prohibit datorită unor prevederi insuficient studiate.

Cît despre practica elevilor din liceele economice — ne-a spus prof. IULIU ACHIM — ar fi bine să fie comasată în anii III și IV, pentru că orele de practică prevăzute în anul I și chiar II au o eficiență mai redusă, datorită faptului că elevii nu dispun încă de cunoștințe teoretice de specialitate suficiente pentru a efectua lucrări practice de bază. De aceea ar fi bine ca aceste ore să fie afectate altor discipline, lărgindu-se domeniul activității practice în anii III și IV.

OPINIILE

O MICRO-ANCHETA DESPRE:

PREMIILE ȘI PREMIANȚII

Am trăit cu toți atmosfera emoționantă a serbării de sfârșit de an la clasele mici. Condeia ar vrea să alungească înalte pe hirtie și să scrie despre coronițele de flori, despre emoția din glasul dărilor de școală, despre lacrima din ochii mamei care își vede dorul premiat pentru prima dată, despre nume-roasele poezii și cîntece ai căror interpreți își așteaptă iminenta consacrare, despre... Dar l-am oprit din drumul lui. Dulosul eveniment este păstrat în memoria fetei dărilor din noi nu datorită condeii care a aternut pe hirtie cuvinte frumoase ticuite, ci a emoțiilor trăite aievea.

Nu mai e mama unei eleve cerind socoteala dărilor de școală, „de ce nu la fata mea premiul?”

— Bine, dar fata era cât pe aici să rămână repetantă...

— Repetantă să fi rămas, dar s-o văd eu cum urcă pe scenă și ia premiul. Ce, a lui Popescu e mai deosebită ca a mea?

— Exemplul pare absurd. De câte ori nu ne este însă dat să auzim în cancelarii fel și fel de pretenții la fel de absurde!

Ce e rău, este că unii apleacă urechea și, ca să mulțumească pe toată lumea — și pe Ionescu și pe Popescu — împart notele mari cu rămadă și într-o parte și în alta.

Pă prin unele locuri s-a încetăținit părerea că așa este bine, ca toți copiii, să ia premiul, ca să fie „incurajați”. O învățătoare ni se plin-

gea că nu dispune de atâtea diplome încât să-i mulțumească pe toți premianții. De ce oare nu se împăresc diplome îndoașuns? — întreba ea, nedumerită.

Toată lumea la premiu! Flori! Muzică! Aplauze! Cine are de câștigat de aici?

În urmă cu ceva timp, discutând în cadrul unei adunări de sindicat din școală, prof. Georgeta Preoteșoiu, directoarea Liceului „Mihai Viteazul” din Ploiești, arăta:

— De multe ori se întâmplă și la noi ca la sfârșitul anului școlar să avem la cîte o clasă următoarea situație: 10 elevi cu premiul I, 10 cu premiul II și 10 cu premiul III. Restul de 3-4 elevi din clasă vin cu contestații. Vor și ei premiul!

— Sînt de părere că în notarea celor mici există și o importantă doză de subiectivism, ne spunea prof. Olga Pop, directoarea Școlii generale nr. 5 din București. Prea ușor ni se înmoaie inima. Nu zice nimeni să dăm note proaste în mod gratuit, dar nici note mari ori cînd nu merită. Aproape toate lucrările de sondaj pe care le-am organizat, fie noi, fie secțiile de învățămînt, au arătat că există mari diferențe între notele obținute la aceste lucrări și notele din catalog. Păra a mai vorbit de cunoscutul decalaj între notele din clasele I-IV și cele din clasele V-VIII.

— Fiecare părinte dorește, desigur, să-și vadă copilul premiant. Dar nu toate dorințele pot fi îndeplinite — este de părere învățătorul emerit Gh. Duică din Sîlna. Mi se întâmplă să fiu oprit pe stradă de părinți, uneori primesc și telefon acasă: „Copilul meu a luat numai 9 și merita 10”. Evident, micșorînd după asemenea intervenții note nu se schimbă în cea dorită, dar totdeauna asemenea părinți sînt în atenția mea. Ei nu trebuie lăsați să plece nemulțumiți. Tactul învățătorului își spune cuvîntul. Părintele

trebuie convins că nota respectivă este pe merit acordată. Orice efort ne-ar cere, ori cînd timp ne-ar lua, educația părinților face și ea parte integrantă din munca noastră.

Repetăm întrebarea: Cine are de câștigat de pe urma premiilor acordate cu nemulțumiri? Mă îndoașesc de efectul educativ pe care îl are premiul asupra unor elevi care — așa cum am văzut la o școală — „fac coadă”, pe clase, pentru a-și ridica pachetul cu cărți și diploma de premiant. Poate, pe moment, vom măști niște vanități. Poate vom avea, tot pentru moment, plăcutul și călduțul sentiment al autumulțumirii. Dar mai tîrziu?...

Ochii mei sînt atrași de o notă mare, cu zece pe linie și premiul cu cunună, elevul se va lăsa, la prima exigență serioasă, de nota mai mică. Abia atunci se declanșează mișcările tragediei din familia din școală.

Mulți dintre profesorii și învățătorii cu care am stat de vorbă au arătat că felul în care sînt formulate criteriile de premiere în regulamentul școlar dau posibilitatea unor interpretări personale foarte diverse. Apoi, prevederea ca pentru premiile II și III să fie acceptați și elevii cu media 9 la purtare nu este deloc stimulatoare.

„Premianții clasei” este un titlu de mare cinste. Acest titlu trebuie rituit de toți. Dar pentru a-l câștiga este necesară o pregătire excepțională, o disciplină desăvîșită. Premianții, cum însuși cuvîntul o arată, este — de fapt ar trebui să fie — cel mai bun dintre cei mai buni — în fața colectivului clasei, în școală și în afara școlii.

MIRCEA IONEL

EXAMENUL VACANȚEI

Vacanța are virtuțile ei intrinseci numai în afara oricărei organizări formale. Sînt de părere că 10 centimetri de zăpadă și o poajă de ghiață pot „organiza”, bunăoară, vacanța de iarnă. Cîi privește vacanța de vară, posibilitățile sînt nelimitate. Apa, nisipul, cadrul, poezia — și, bineînțeles, setea de a le lua în stăpînire — sînt coordonatele naturale ale vacanței mari, adevăratul cadru al orărilor sîu, vastul continent în care școlarii trebuie ajutați să se descurce. Noi, pedagogii, trebuie să alțăm acesti trunchi mari al vacanței cu excursia și drumetia, cu joaca și sportul, cu lectura și cîntecul.

De aceea cu atât mai strident apar în dumbrava minunată a vacanței crengile uscate ale rutinei și șablonului. În fond, trebuie să ne intereseze ponderea trăirii vacanței pe cap de școlar. Numai astfel ar trebui să gîndim anorarea datoriei noastre față de cerințele vacanței. Plantarea aici colo, la diverse nivele, a unor „ghiveci de desfacere” a vacanței în preambalaje mai mult sau mai puțin colorate ne poate liniști pentru moment conștiința acestei îndolării — dar numai atît. Este nevoie ca pulsația preocupărilor noastre pentru educarea elevilor să nu slăbească tocmai în această perioadă, să ne apropiem cu mai multă răspundere de această mare caleadă insuficient studiată și pe care adesea o frecvențăm fără frecvență, cetera generosului trimestru al IV-lea. Să punem în mina fiecărui elev frumosa coră a vacanței, nu să le oferim în locul ei, așa cum unelori o facem, bunul nostru dosar cu plănuiri învechite.

M-am întors adesea pentru cîți dintre școlarii vacanța mare reprezintă o altă caleadă lungă, foarte lungă recreativă. Cum se termină anul școlar, în fața blocului meu zeci de școlari cîntă de dimineață zeci de școlari, balansîndu-se pe poarta de la intrare, melodia „Cu voporașul „Vacanța” am plecat pe trei luni însepe larg”. I-am văzut și zilele acestea. Se gîndeau cineva de băi să le deschidă măcar rada terenurilor de sport din incinta școlii să le

făurească făgașul unei activități care ar fi decurs apoi exact ca în vacanță, adică spontan? Există o masivă „cîntăla” a vacanței mari care așteaptă din partea noastră nu tutelare, ci cadrul unei simple auto-servirii. Este insuficientă doar implantarea de firmele, chiar dacă proaspăt vopsite, în spațiile cărora domnește, cu excepția unor zvicniri plictisul sau în cel mai bun caz un frează de fatidă. Formalismul în ceea ce privește, bunăoară, centrele culturale-sportive pentru că aici el se cubărește cel mai frecvent, cîntă în ideea că prin diseminarea lor pe kilometru pătrat s-o și asigurăm vacanței celor care rămîn în orașe sau sate toate motoarele.

În realitate, singurul motor este inițiativa, efortul și pasiunea organizatorilor vacanței. Nu e greu să gîndim acțiuni necesitătoare, dar cu o mare forță de atracție și apte de a fi preluate de fiecare școlar pe toată durata vacanței. Ar fi suficient să le propunem și să-i înflăcăm pentru ele. N-ar solicita nimănui nici un efort ca, plecînd în excursie de pîidă, elevii să fie angajați într-un concurs pentru cel mai interesant „jurnal de bord”, pentru cea mai frumoasă colecție de planșe, de pietre, pentru cel mai frumos basm sau element folcloric descoperit. „Companionele” de pescuit, preocupările pentru monografia școlii sau orășului și multe alte asemenea acțiuni sînt trasee larg deschise oricărui elev fără necesitatea unui ghidaj permanent din partea comandantilor de pionieri sau a profesorilor. Trebuie să deschidem pentru pionierii porțile stațiilor de gazonul aceluia ciugulii de pîșări, să desfășurăm mizeriile de material sportiv, să reglementăm mai bine accesul la stranduri, să facem ca focurile de tabără să-și răspîndească mai des și mai dens vapoii.

Tinerile consilii ale Organizației pionierilor sînt chemate să treacă acest prim examen al unei vacanțe mari și să instaureze cu acest prilej jaloanele unei tradiții fertile, caracterizate prin invențivitate, pasiune, energie.

MIRCEA SINTIMBREANU

„Ora de dirigiență și labirinturile formalismului”

Anchora „Ora de dirigiență și labirinturile formalismului” aparută recent în „Gazeta învățămîntului”, se referă la o serie de probleme importante ale activității practice desfășurate de dirigienți. Aș vrea să insist, în articolul de față, asupra unei chestiuni legate de activitatea de cunoaștere a elevului.

Cred că aceasta se desfășoară adesea sub semnul empirismului. Că așa stau lucrurile se poate convinge oricine va lua în mină un caiet al unui diriginte. Ce va putea găsi într-un asemenea „caiet de observații”? Cîteva date biografice ale elevului, urmate de cîteva însemnări cu privire la constatările făcute cu prilejul unor vizite în familie sau cu prilejul asistențelor la lecțiile colegilor: „Se juca în curte”, „își făcea temele într-o atmosferă de liniște”, „Se zburcugie cu colegii”, „Stă liniștit și urmărește explicațiile” ș.a.m.d. În unele caiete se vor găsi — în locul acestor consemnări „obiective”, — aprecieri ca acestea: „Este inteligent”, „Are memorie bună” etc.

Cu asemenea „date”, acumulate sporadic de-a lungul anilor, nu este de mirare că nici fișele de caracterizare psihopedagogică nu au nivel științific corespunzător, ci abundă în formulări stereotipe și locuri comune.

Se impune și pe această linie o îndrumare a dirigintilor, dar nu cu ordine și dispoziții venite pe cale ierarhică, ci eventual prin cursuri (organizate, de exemplu, de către instituturile de perfecționare sau cabinetele metodice regionale în vacanțe, cu concursul catedrelor de psihologie și pedagogie din centrele universitare). La aceste cursuri, desfășurate pe baza unei programe, ar trebui să fie cuprinsă întreaga problematică a muncii dirigintelui în vederea studierii copilului. Un asemenea curs, care ar putea dura, să zicem, două săptămîni, ar trebui să-i înarmeze pe diriginți (și pe învățători) nu numai cu procedeele tehnice de studiere a elevilor, ci și cu noțiunile pedagogice, psihologice și sociologice legate de această activitate.

„Tradiționalul” îndrumător de început de an școlar are secțiunile de învățămînt, care nu o dată, „precizările” doar cîte rubrici să cuprindă planul muncii educative, ce să se noteze în rubricile respective etc.

Rezolvarea problemei este posibilă cu atât mai mult cu cît și în acest domeniu avem o bogată experiență care se așteaptă valorificată. Așa de exemplu, în deceniul al patrulea al Institutului de psihologie din Cluj și Institutului pedagogic român din București au desfășurat o prodigioasă activitate de studiere a individualității copilului, activitate în care a fost prinsă și masa largă a învățătorilor, pînă în cele mai îndepărtate colțuri ale țării. Ar fi indicat să se consulte revistele acestor institute, ca și unele publicații cu caracter pedagogic din diferite orașe ale țării care au oglindit această acțiune.

Primesele unei munci fructuoase există. Este necesar numai să tragem concluziile practice ce se impun cu stringență.

Lector univ. ION DRĂGAN

Concursurile școlare

(urmare din pag. 1)

O amară nedumerire

Cercetînd lucrările participanților la etapa finală a concursurilor de literatură română pentru anul 1967, nu poate să nu te cupîndă o amară nedumerire. Căci, dincolo de frazele încurajatoare pe care le-am auzit (printre altele și la festivitatea de încheiere a concursului) și care purtau garanția autorității forului cel mai în măsură să tragă concluzii practice — direcția generală pedagogică din Ministerul Învățămîntului — se ascunde o realitate care nu îndreptățește autoliniștirea.

Dar, pentru a nu discuta în van, să examinăm această realitate. Mai întâi trebuie reținut faptul că din cei 156 de participanți selecționați în etape succesive din a-proapoe 18.000 cîți s-au prezentat inițial, doar cîțiva au reușit să dea lucrări la nivelul cerințelor. Jurul concursului s-a văzut chiar în situația de a nu acorda în unele clase premiul I, marea majoritate a concurenților clasându-se în zona celor mai opace mediocrități. Unele lucrări nu au putut să fie notate nici măcar cu nota 5, nota minimă de promovare în condițiile obișnuite, la clasă. În sfîrșit, au fost și lucrări notate cu 3.

O asemenea situație n-ar surprinde dacă nu s-ar înregistra într-un concurs la care au participat elevii cei mai buni dintre cei buni, frunții la literatura română pe întreg învățămîntul nostru liceal, elevi care în școlile lor sînt cotați ca excepționali. N-ar surprinde nici dacă subiectele la concurs ar fi fost din afara materiei studiate în chiar cursul acestui an școlar. Într-o asemenea situație nu poți însă să nu-ți pui întrebarea: dacă nivelul de pregătire al celor mai buni este acesta, atunci în ce zone se plasează pregătirea celorlalți?

Referindu-ne acum la conținutul lucrărilor, deasupra tuturor constatărilor se desprinde concluzia că cei mai mulți dintre participanții la faza finală nu au încă deprinderea de a trata un subiect cunoscut. Fondul problemei este, în multe lucrări, expediat la periferie, în favoarea unor divagații cu totul în afara temei. Prolifărate, nesiguranță în exprimare, fraze bombastice sau aride, uneori fără nici un înțeles și, pe deasupra, greșeli grave de ortografie și gramatică (care nu lipsesc nici măcar din lucrările promițătoare), exprimă caracteristic pe pan sub semnul întrebării temeinicia instrucției căpătate în școlile respective.

Pentru o completă edificare reproducem și unele observații ale profesorilor care au corectat lucrările. La o lucrare de clasă a X-a se notează: „Încercare naivă de literaturizare, scris nelămurit, greșeli gramaticale și ortografice grave („acestu-i geniu”, „un gen de câștiga plinea etc)”. O alta, la aceeași clasă, este apreciată astfel: „Lucrarea se prezintă la un nivel

foarte scăzut — o povestire plată, lătu-o exprimare greoaie, cu diramații eronate și greșeli de ortografie”.

Pentru a nu lăsa nici o îndoială asupra realității la care se referim trebuie să spunem, încă de la început, că se exclude din capul locului premisa că lucrările din concurs exprimă posibilitățile virtuale ale celor mai buni elevi din învățămîntul nostru liceal. Este evident, atît de evident încît nu poate să nu surprindă cum de nu se vede că rezultatele foarte slabe obținute la concursurile de literatură română își au originea în modul cum este concepută la planuri și programe, ca și în modul cum este realizată la clasă, predarea acestei atît de importante discipline. Iar răspunderea acestei concepții nu poate și nici nu trebuie să fie atribuită altor factori decît celor ce o cultivă.

Să fi rămas necunoscute forarilor de resort această stare de lucruri? E greu să admitem aceasta. Ar însemna să pui sub semnul întrebării întreaga activitate a organelor de control, începînd cu cele de la secțiile raionale de învățămînt.

Pentru o justificată duminire am cercetat și lucrările concursurilor anterioare de literatură română. Ei bine, aceleași carențe, aceleași lipsuri grave. Dar bizareria cea mai de neînțeles este că în amălizile anterioare făcute de Societatea de științe istorice și filologice situația este prezentată, pe larg, la aceleași culori ca în rîndurile de față. Și acum un an, și acum doi ani. Nimeni însă dintre cei care aveau datoria s-o facă, nu s-a alarmat, n-a căutat explicațiile și, mai ales, soluțiile adecvate.

Nu ne-am propus o analiză amănunțită a neajunsurilor de concepție care grevează asupra programelor și manualelor de literatură română. Ele au fost de altfel semnalate, cu diferite prilejuri, de către profesori și de către alți oameni de cultură. Ținem să reamintim totuși — și rezultatele la concurs o confirmă — că, deși bogat în informații sau poate tocmai de aceea, studiul literaturii române nu are un pregnant caracter formativ.

Goana după cît mai multe se răsfînge asupra profunzimii cunoștințelor și, în ultimă instanță, asupra capacității elevilor de a-și defini un punct de vedere, asupra posibilității lor de a-și susține și argumenta. O disproporție nejustificată (dar explicabilă, în parte, datorită supradîncăririi programelor și manualelor) între numărul de ore afectat lecțiilor de predare și cel atribuit lecțiilor de compunere, disproporție agravată și de subapreciere a acestora din urmă de către profesori, contribuie la efectele menționate.

Lucrările elevilor prezentați la concurs pot oferi un material deosebit de concludent pentru o gamă largă de probleme. Ele pot constitui o anchetă de mari proporții, ale cărei concluzii trebuie să convingă pe cei răspunzători de calitatea pregătirii elevilor că le revine, cît mai urgent, datoria să caute și să găsească soluțiile ce se impun.

„Ce poate fi mai plăcut decît un joc cu mîșca pe marginea pădurii?”

O acțiune stimulativă

Recent s-a încheiat un concurs de jucării organizat de Ministerul Comerțului Interior, concurs la care au participat numeroase fabrici de jucării din țară. Cu această ocazie au fost prezentate jucăriile cele mai reușite atît din punct de vedere instructiv-educativ, cît și al execuției tehnice. Au fost expuse jucării mecanice, din material plastic, păpuși, cărucioare, jucării din lemn, jocuri pentru construcții etc.

Jurul — format din reprezentanți ai Ministerului Învățămîntului, ai Ministerului Comerțului Interior, ai Ministerului Industriei Ușoare, ai Institutului de psihologie, ai Institutului de științe pedagogice, ai Ununii artiștilor plastici, al revistei „Femeia”, cadre didactice din învățămîntul preșcolar etc. — a apreciat în mod deosebit progresul înregistrat de fabrica „Arădeanca” în realizarea păpușilor, ingeniozitatea jucăriilor din lemn lucrate cooperativă „Arta populară” Cluj, ca și varietatea și coloritul frumos al jucăriilor realizate din material plastic. Totuși, jurul a constatat că producția de jucării, în ansamblu, nu se prezintă încă la un nivel satisfăcător nici în ceea ce privește creația originală, nici în realizarea tehnică, educativă și artistică. În consecință, nu s-a putut acorda premiul I nici uneia din jucăriile participante la concurs. S-au acordat 5 premii II — aeri-navei „Record”, jocului „Animale din continent”, „Balansoarului cu pîsluță și purcel”, elicopterului „Carpați” și păpușei „Sorina”. De asemenea, s-au acordat 6 premii III — jocului „Pionierul constructor”, păpușei „Gabriela”, trenului din lemn încărcat cu cuburi, ju-

cării „Figuri hazii”, elefantul „Zoro” și „Electrocarului”, precum și 4 mențiuni — pentru păpușa „Scufița roșie”, pentru jucăria de numită „Automontabil”, pentru un tractor și pentru jucăria din material plastic „Mihăiță”. Jucăriile premiate aparțin fabricilor „Metallo-Globus” (București), „Vitorul” (Oradea), „Arădeanca” (Arad), cooperativelor „Arta populară” (Cluj) și „Arta lemnului” (București).

Jurul a subliniat în mod deosebit necesitatea de a se trece la crearea de jucării originale cît mai variate, care să folosească tehnica modernă. Totodată, trebuie acordată toată atenția coloritului și rezistenței jucăriilor, posibilităților de montare și demontare, de folosire cît mai variată în joc de către copii.

Considerăm că acțiunea întreprinsă de Ministerul Comerțului Interior are un caracter stimulativ, încurajator pentru creșterea de jucării, care sînt chemați să ridice pe o treaptă superioară producția acestora, deosebit de utilă, de necesară și de îndrăgită de copii.

FLORICA ANDREESCU

NOTIION

Ce ne-am face fără el?...

„N-are o figură complexă steară — dar ea este totuși destul de comună. N-are o privire inteligentă — dar nici de tot inexpressivă. N-are nici un fel de activitate deosebită — obstească ori științifică. Nu strălucește nici în munca lui la catedră (surile rele spun că din contra) — și totuși e departe de a fi un ilustru anonim. N-o fi el chiar celebru — dar e notoriu.

De ce? Fiindcă are o însușire rară: poate fi în același timp în mai multe locuri. Nu în orice fel de locuri, ci numai în locurile si localitățile unde se țîn examene. Orice fel de examen — de bacalaureat, fără frecvență sau admitere — îl pasionează. El, personal, nu e nimic — decît foarte rar — în comisiile de examinare, dar e totdeauna prezent și încă ce prezent! Omniprezent — pe scări, în hol, cînd intră și cînd iese comitru sau numai un membru al comitet. Și asta de dimineața pînă seara; de cînd încep și pînă se termină examenul.

Ce face el la examene? Pentru el nimic — totul pentru alții! Îndrumă comisiile spre sala și etajul respectiv, aduce o cană cu apă, glumete cu însoțitorii candidaților, spre a le ridica morulul, încurajează pe unii candidați și consolează pe alții, aduce o mașină, comandă cafele, invită comisiile la o gustare, procură bilete la teatru sau la un film „cu coadă”, răspunde la telefon, dă un telefon etc.. Pe neștiute devine un om util la început, apoi indispensabil.

De ce face el toată această risipă de timp, energie și servilitate, de bună voie și nesilit de nimeni?

Din dragoste față de „apropapele” lui și numai din dragoste. Eu chiar aș propune să se spună: responsabil cu dragostea („pură” și „dezinteresată”) pentru candidații la examene (și pentru părinții lor).

FLORIN ANGHEL

In sprijinul orientării absolvenților de liceu VĂ PREZENTĂM :

**INSTITUTUL POLITEHNIC
„GHEORGHE GHEORGHU-DEJ”
BUCUREȘTI**

FACULTATEA DE METALURGIE

Învățământul superior metalurgic din țara noastră, care are o vechime de aproape 50 de ani, asigură cadre cu o înaltă calificare, pentru industria metalurgică, ramură de bază în procesul de industrializare socialistă a țării. Astfel, Facultatea de metalurgie din cadrul Institutului politehnic „Gheorghe Gheorghiu-Dej” din București pregătește ingineri pentru industria metalurgică extractivă — siderurgie și metalurgia metalelor neferoase — ca și pentru industria metalurgică prelucrătoare la cald — turnarea fontei, oțelului, metalelor și aliajelor neferoase, prelucrarea prin deformare plastică, tratamente termice și termochimice ale materialelor metalice. Pregătirea pentru aceste domenii de activitate are loc în secțiile furnale-otelării, metalurgia metalelor neferoase, turnătorie, prelucrări plastice și tratamente termice.

La toate secțiile se predau discipline în legătură cu studiul utilităților și proiectarea uzinelor metalurgice — cuptoare metalurgice, utilitățile și proiectarea sectoarelor metalurgice, bazele automatizării și automatizarea proceselor metalurgice — ca și cursuri privind tehnologiile și materialele moderne — metalurgia pulberilor, metalurgia semiconductorilor etc.

Facultatea de metalurgie dispune de laboratoare moderne utilizate, în care studenții cercetează aspectele experimentale ale fenomenelor predate la cursuri și se familiarizează cu tehnica de laborator. În facultate funcționează cercuri științifice studențești în domeniul siderurgiei, metalurgiei metalelor neferoase, metalurgiei fizice și preparării minereurilor, creându-se studenților posibilitatea de a se iniția în munca de cercetare științifică.

Nivelul tehnic ridicat al industriei noastre metalurgice, caracterizat prin procedee tehnologice moderne, mecanizări și automatizări avansate, necesită ingineri cu o pregătire tehnică și științifică superioară, pe care Facultatea de metalurgie o asigură celor dornici și pasionați de a îmbrățișa profesia de inginer metalurg.

Conf. dr. ing. IULIAN OPRESCU
prodecan al Facultății de metalurgie

FACULTATEA DE ENERGETICĂ

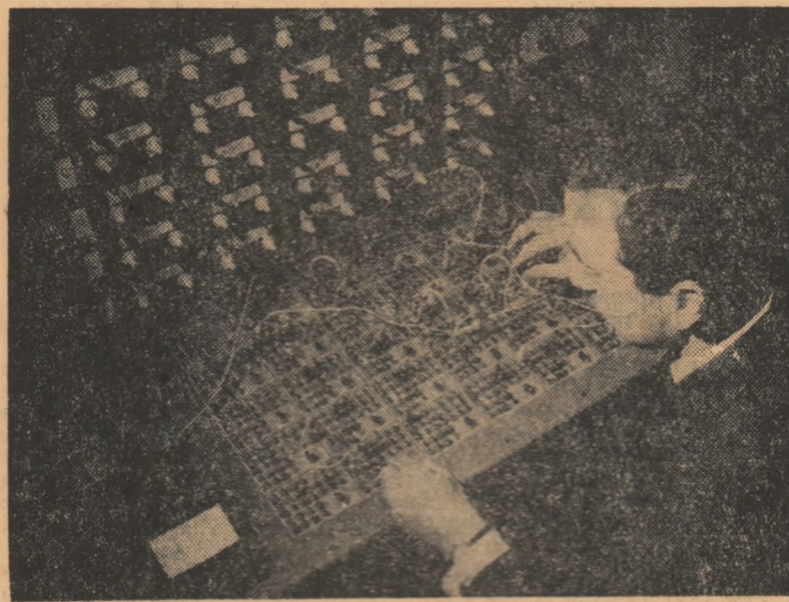
Dezvoltarea complexă și multilaterală a economiei noastre naționale în cadrul programului de desăvârșire a construcției socialiste implică lărgirea an de an a bazei energetice, în vederea creșterii producției de energie. Cadrele tehnico-ingenerești pentru această ramură fundamentală a economiei noastre socialiste sînt pregătite în secțiile electroenergetice, termoelectrice și hidroenergetice ale Facultății de energetică din Institutul politehnic „Gheorghe Gheorghiu-Dej”.

Secția electroenergetică pregătește ingineri specializați pentru construcția, montarea și exploatarea instalațiilor electroenergetice. Absolvenții acestei secții vor lucra la proiectarea și construcția parților electrice a marilor centrale termoelectrice, a stațiilor de transformare și de conexiune, vor proiecta și construi instalațiile de automatizare necesare sistemelor electroenergetice, liniile de transport de înaltă și foarte înaltă tensiune etc.

Inginerii pregătiți în cadrul secției termoelectrice vor fi chemați să soluționeze probleme puse de proiectarea, construcția și exploatarea instalațiilor termoelectrice în centrale termoelectrice și centrale termoelectrice în uzine și fabrici etc.

În secția hidroenergetică sînt pregătiți inginerii care vor lucra la proiectarea, construcția și exploatarea centralelor hidroelectrice.

Prof. dr. ing. G. DRĂGAN
decanul Facultății de energetică

In laboratorul de calculatoare electronice al Institutului politehnic „Gheorghe Gheorghiu-Dej” din București

INSTITUTUL DE CONSTRUCȚII BUCUREȘTI

Facultatea de construcții feroviare, drumuri și poduri

Continuatoare a tradiției Școlii de poduri și șosele, prima școală tehnică superioară din țara noastră, Facultatea de construcții feroviare, drumuri și poduri din cadrul Institutului de construcții pregătește ingineri pentru cai ferate, autostrăzi, drumuri, străzi, noduri rutiere, intersecții și pasaje denivelate, piste de aviație, precum și pentru lucrările ingineresti aferente: viaducte, poduri, tuneluri, ziduri de sprijin, consolidări de terenuri instabile etc. Viitorii absolvenți ai acestei facultăți vor putea astfel continua tradiția glorioasă a cunoștințelor constructorilor români de poduri: A. Saligny sau Elie Rudu.

Mari lucrări au fost înălțate în anii puterii populare de către inginerii constructori de cai ferate, drumuri și poduri. Printre acestea amintim podul combinat de șosea și de cale ferată peste Dunărea între Giurgiu și Ruse, viaductele dintr-o zonă din zona barajului de Bică, numeroasele poduri metalice, de beton armat și beton precomprimat de pe liniile Bumbăști-Lănești și Iva Mică — Vatra Dornei, de pe șoselele care traversează râurile Siret, Mureș, Someș, Ialomița, Bistrița, Argeș etc.

Dezvoltarea imensă a mijloacelor de transport necesită de progresul tehnicii, ridicarea continuă a performanțelor tehnice ale autovehiculelor moderne, necesită o rețea tot mai amplă de drumuri, autostrăzi sau șosele care să asigure viteza și traficul intens și de mare interes. De asemenea, trecerea la sisteme moderne de tracțiune, cu locomotive Diesel și electrice, sporirea capacității de transport și a siguranței circulației impun modernizarea depozitelor existente, sistematizarea și centralizarea electro-

dinamică a stațiilor, electricizarea liniilor de cale ferată etc.

Am schițat în aceste rânduri doar câteva dintre perspectivele ample ce se deschid viitorilor absolvenți ai Facultății de construcții feroviare, drumuri și poduri.

În cadrul facultății funcționează în prezent trei secții:

Secția drumuri și poduri pregătește ingineri pentru construcția de autostrăzi, șosele, străzi, noduri rutiere, precum și constructori de poduri pentru autostrăzi și drumuri, poduri orășenești, pasaje denivelate, viaducte, estacade etc.

Absolvenții secției de construcții feroviare vor participa la realizarea și modernizarea căilor ferate, terasamentelor, stațiilor, traseelor, clădirilor feroviare, tunelurilor, viaductelor, podurilor de cale ferată etc.

Ca de obicei, secția de facultății pregătește ingineri specializați în geodezie și sistematizare teritorială. Absolvenții acestei secții vor executa lucrări geodezice, topografice și fotogrammetrice pentru întocmirea planșelor, hărților și amplasarea pe teren a proiectelor de sistematizare și de construcții pentru industrie și agricultură. De asemenea vor participa la realizarea planșelor de ordonare a spațiilor teritoriale, cuprinzând dezvoltarea coordonată, în viitor, a unităților economice, localităților etc.

Perspectivile largi pe care le deschide absolvirea uneia din secțiile Facultății de construcții feroviare, drumuri și poduri, vor determina desigur și în acest an o mare număr de tineri să se îndrepteze spre o carieră tehnică de mare tradiție și a cărei exercitare oferă numeroase satisfacții.

Mentorie

Între cercetare și activitatea pedagogului practician

Una dintre problemele cel mai larg dezbătute în ultimul timp în sfera pedagogiei mondiale este aceea a raporturilor între cercetarea fundamentală, cercetarea aplicată și funcționalitatea acestor cercetări, sau mai precis între cercetare și activitatea pedagogului practician. Publicăm în aceste coloane, punctele de vedere exprimate de unul dintre cei mai cunoscuți publiciști francezi în probleme pedagogice JEAN VIAL¹⁾, și de unul dintre profesorii catedrei de pedagogie a Universității „Sorbona” din Paris, ANTOINE LEON²⁾.

Se conturează deci în mod pregnant că cercetarea științifică în sfera învățămîntului și activitatea institutelor specializate în această direcție ar căștiga mult desfășurându-se într-un mediu obișnuit. În același timp, dată fiind importanța lor, aceste activități trebuie coordonate și sprijinite prin crearea unui consiliu de perfecționare pedagogică.

Antoine Léon: Privind lucrurile prin prisma inovatorilor spre care tînde știința educatiei se evidențiază clar că orice reformă a învățămîntului nu poate să-și atingă scopul dacă nu se sprijină pe rezultatele cercetării pedagogice. Din păcate, însă, mijloacele de care dispune cercetarea pedagogică nu corespund exigențelor epocii noastre.

Făcînd o clasificare a acțiunilor întreprinse pe această linie se disting patru orientări sau patru nivele în cercetarea pedagogică. La un prim nivel se situează cercetările întreprinse de instituții specializate, cum ar fi Centrul audio-visual de la Saint Cloud și unele servicii ale Institutului pedagogic național. Alături de acestea există o serie de cercetări dispunând de condiții tehnico-materiale superioare, folosesc din plin cercetătorii specializați și colaborarea unor tehnicieni de înaltă calificare. La al doilea nivel se află activitatea laboratoarelor de pedagogie sau de psihologie ale facultăților. Deși aceste laboratoare dispun de mijloace mai reduse, ele inițiază cercetări și ajută individual sau colectiv candidații la obținerea diplomelor sau doctoratelor. În al treilea rînd, este vorba de cercetările conduse pe teren de grupuri de educatori, care se întîlnesc periodic pentru a-și confrunta punctele de vedere și experiența, îmbunătățindu-și astfel continuu metodele (într-o asemenea ipostază se află de exemplu, discipolii lui C. Freinet). În sfîrșit, mai deșfășoară asemenea cercetări diferite persoane izolate care, fie în numele instituției pe care o conduc, fie în calitate de profesori sau psihologi participă la dezvoltarea pedagogică.

Un asemenea efort de cercetare, chiar dacă ne-am referi doar la amplasare, ar trebui, în mod normal, să se materializeze într-o măsură mult mai mare pe planul vieții școlare.

¹⁾ Vial Jean: Recherche et education, în l'Education Nationale nr. 803/1966

²⁾ Léon Antoine: Le dialogue entre chercheurs et enseignants, în l'Education Nationale nr. 813/1967

Din ce pricină nu se realizează acest deziderat?

O dificultate majoră existentă actualmente în această privință, o constituie faptul că rezultatele cercetărilor la care ne-am referit înainte sînt în totalitate discutabile și mai puțin utilizate în mod practic. Este vorba aici de o deficiență în difuzarea concluziilor cercetării pedagogice. Se poate vorbi apoi de o carență a cercetării însăși.

Căci dacă nu putem aștepta un rezultat imediat de la anumite cercetări din domeniul psihologiei experimentale de exemplu, este absolut obligatoriu să se formuleze într-o formă cit de modestă, dar clară, anumite schimbări pe care pot să le aducă cercetările de psihopedagogie sau sociopedagogie.

Dar cauza cauzelor acestei stări de lucruri o constituie insuficiența colaborare între cercetător și profesor. O asemenea colaborare cu caracter eficient ar presupune participarea educatorilor la toate etapele cercetării întreprinse în școală, precum și existența unei perioade de instruire comună a participanților și a unei informări periodice reciproce.

Numeroase exemple dovedesc, de asemenea, că o concepție mai realistă a raporturilor dintre pedagogie și științele pe care se sprijină ar stimula colaborarea între cercetător și profesor. Astfel, cercetările psihopedagogice ar progresa substanțial dacă și-ar însuși metodele și tehnicile cele mai moderne ale psihologiei experimentale. Bunăoară, ar putea fi tratate unitar problema normelor vieții școlare și modalitățile de acțiune pe plan educativ, iar orientarea școlară și profesională ar putea să găsească condițiile și mijloacele unei mai bune formări a aptitudinilor elevilor.

În acest context, laboratoarele universitare, păstrîndu-și dreptul de a stimula cercetările individuale, ar putea contribui la programul de ansamblu al cercetării, asigurînd, în cadrul fiecărei universități, centralizarea și răspîndirea celor mai semnificative concluzii și rezultate ale cercetării pedagogice. De asemenea, s-ar putea organiza pe plan național sau regional echipe care să grupeze pentru studii unul sau două o serie de cercetători și conducători practicieni, care desigur ar saluta cu bucurie ieșirea din izolare și noile posibilități care li se oferă de a contribui la progresul general al învățămîntului.

La Institutul politehnic „Gheorghe Gheorghiu-Dej” București, concursul de admitere în anul I cursuri de zi și serale începe în ziua de 1 iulie 1967. Concursul se va da la următoarele facultăți:

- FACULTATEA ELECTROTEHNICĂ
- FACULTATEA ENERGETICĂ
- FACULTATEA AUTOMATICĂ
- FACULTATEA ELECTRONICĂ ȘI TELECOMUNICĂȚII
- FACULTATEA MECANICĂ
- FACULTATEA TEHNOLOGIA CONSTRUCȚIEI DE MAȘINI
- FACULTATEA MECANICĂ AGRICOLĂ
- FACULTATEA TRANSPORTURI
- FACULTATEA CHIMIE INDUSTRIALĂ
- FACULTATEA METALURGIE

Concursul va avea loc pe secții de specialitate. Obiectele de concurs și disciplinele la care se dau probele scrise și orale sînt cele prevăzute în broșura „Bacalaureatul și admiterea în învățămîntul superior” editată de Ministerul Învățămîntului în 1967. Inscriserile pentru concurs se fac începînd din ziua de 15 iunie pînă la 30 iunie 1967. Pentru candidații înscriși la concursul de admitere institutul acordă, începînd cu 30 iunie 1967, masă și cazare contra cost în limita posibilităților.

Concursul de admitere la Institutul de construcții București va avea loc între 1 și 10 iulie 1967 pentru următoarele specialități:

- CONSTRUCȚII CIVILE, INDUSTRIALE ȘI AGRICOLE
- CONSTRUCȚII ȘI INSTALAȚII HIDROTEHNICE
- HIDROTEHNICĂ AGRICOLĂ
- DRUMURI ȘI PODURI
- CONSTRUCȚII ȘI ÎNTREȚINERE FERVIARĂ ȘI PODURI
- GEODEZIE ȘI SISTEMATIZARE TERITORIALĂ
- INSTALAȚII PENTRU CONSTRUCȚII
- MAȘINI ȘI UTILAJ PENTRU CONSTRUCȚII

Disciplinele pentru concurs sînt: **Matematică** (algebră, geometrie plană și în spațiu, trigonometrie, calcul diferențial și integral) — scris și oral. **Fizică** (mecanică, electricitate, fizică moleculară și căldură) — scris.

Inscriserile pentru concursul de admitere se fac între 15—30 iunie crt. la secretariatul institutului din b-dul Republicii 176, de unde se pot cere și informații suplimentare (telefon 21.47.70).

Diafilmul „Arta populară românească”

Se îmbogățește mereu colecția de diafilme puse la dispoziția școlilor. Printre acestea se numără și diafilmul intitulat **ROMÂNIA POPULARĂ ROMÂNESCĂ**. Realizat de prof. Neucali Pascu (operator Paul Sava), acest diafilm în culori, avînd două părți, este menit să dezvolte dragostea elevilor față de cultura tradițională a poporului nostru, față de originalul limbaj al formelor și culorilor ei, și să-i ajute, în același timp, în înțelegerea frumuseții caracteristice ale plasticii populare românești.

Cunoștințele prezentate în diafilmul la care ne referim sînt cu atât mai binevenite cu cît puținele noțiuni despre arta populară existentă în manualele școlare sînt prezentate destul de sec și simpliste, fără alt criteriu de organizare științifică decît cel al apartenenței regionale. La rîndul lor, reproducerea, ștersă la imprimarea poligrafică, sînt deseori neizbutite (vezi mai ales figurile nr. 51, nr. 52, nr. 53, nr. 54 și din manualul de desen pentru clasa a V-a).

Diafilmul „Arta populară românească” este conceput ca o lucrare în revistă — pe parcursul a două pelecule — a complexului fenomen de creație care este arta populară în cele circa 80 de secvențe sînt prezentate opere, unele

de creație, ca și faze din procesul de creație. Se trece firesc de la locuință, unelte și vase (I), la țesături și îmbrăcăminte (II), succesiunea pieselor — adevărate opere de valoare muzicală — realizîndu-se prin înălțarea logică a ideilor despre modul de confecționare și de folosire a obiectelor de artă, ca și despre semnificațiile, unele în cărcă de milenare tradiții, ale elementelor de decor.

Principalul merit al realizatorilor este, neîndoielnic, aducerea în scenă a unor inedite secvențe dovedind viabilitatea acestei arte pînă în zilele noastre.

Sînt imagini de copii, femei și bărbai, de construcții și de îndeletniciri artistice (ca împistritul) ouălor sau al ulcioarelor), aalese cu un deosebit simț al discernămintului și prezentate din cel mai bun unghi de filmare.

O umbră de părere de rîu rămîne la proiectare: studioul, atenția la calitatea scenariului și a imaginii, nu a mai fost la fel de exigent cînd a fost vorba de operațiile de laborator, executate, se pare, într-o tehnică nouă, a transpunerii în direct pe copie standard, fără mijlocul fotografic în culori, a filmului original. De aici u-

nele imagini nerelate, întinse (ca la Avram Iancu, biserică din Fildu), marginile unor cadre prea mult lăuate (vezi catrințele de cal menționate în textul despre intrarea în Casa-bordei din Cas-tanovo) etc. Supărătoare este și plasarea textului fără să fie cruțată imaginea (de exemplu, textul amintind de prisa casei acoperă tocmai acest element constructiv din imaginea proiectată). Sînt și imagini inver-sate (vezi catrințele). Toate aceste deficiențe de ordin tehnic pot fi ușor remediate la o reeditare

ELEONORA LUPU

CONCURS

INSTITUTUL DE ȘTIINȚE PEDAGOGICE

Anunță scoaterea la concurs a următoarelor posturi:

- Șef sector cercetare științifică — specialitatea pedagogie — „Planuri, programe, manuale”
- Cercetător științific principal — specialitatea I. română — Sectorul „Planuri, programe, manuale”
- Cercetător științific principal — specialitatea pedagogie — Sectorul „Planuri, programe, manuale” — pentru „Activități practice”
- Cercetător științific principal — specialitatea educație fizică — Sectorul „Planuri, programe, manuale”
- Cercetător științific principal — specialitatea muzică — Sectorul „Planuri, programe, manuale”
- Cercetător științific principal — specialitatea pedagogie — Sectorul „Baze teoretice ale pedagogiei”
- Cercetător științific principal — specialitatea pedagogie — Sectorul „Baze teoretice ale pedagogiei”
- Cercetător științific principal — specialitatea pedagogie — Filiala Iași.

— Cercetător științific principal — specialitatea pedagogie — Filiala Iași.

Cereri de înscriere se primesc la secretariatul Institutului din str. Sf. Apostoli nr. 14, București, pînă la data de 22 iunie s.a., însoțite de următoarele acte:

- copie legalizată de pe diploma de examen de stat sau de pe actul echivalent de studii superioare în specialitatea respectivă;
- copie de pe diploma de doctor sau doctor docent în științe, dacă e cazul;
- memorii de activitate, împreună cu lista lucrărilor publicate sau în curs de publicare;
- cîte un exemplar din cele mai importante lucrări științifice ale candidatului sau extrasele lor;
- copie legalizată de pe certificatul de naștere;
- certificat de sănătate;
- dovada situației militare;
- dovada stagiului de activitate în producție;
- caracterizare făcută de conducerea instituției de la care provine candidatul;
- autobiografie.

Concursul va avea loc în ziua de 1 iulie 1967 orele 8, la sediul Institutului de științe pedagogice din București.

MAGAZINUL „MUZICA”

București

Calea Victoriei Nr. 41

Telefon 15 00 88

Vinde prin virament, numerar și contra ramburs SFATURILOR POPULARE, ÎNTREPRINDERILOR, UNITĂȚILOR COOPERATISTE, CASELOR DE CULTURĂ ȘI CĂMINELOR CULTURALE

din toate regiunile țării: Discuri, partituri și tipărituri muzicale, metode de pian, chitară, acordeon și vioară, instrumente muzicale, radio, magnetofon, picupuri, televizoare și lămpi radio.